

Οι άγιοι Μάρτυρες Μηνάς ο Καλλικέλαδος, Ερμογένης και Εύγραφος

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Οι μάρτυρες Μήνας και Ερμογένης γεννήθηκαν στην Αθήνα. Ζούσαν στο Βυζάντιο, ως τιμώμενα πρόσωπα, τόσο από τον αυτοκράτορα όσο και από τους ανθρώπους. Ο Μηνάς διακρινόταν για τη ρητορική ευγλωττία του και, μολονότι εξωτερικά συμπεριφερόταν σαν ειδωλολάτρης, στην καρδιά του ήταν συνειδητός χριστιανός. Ο Ερμογένης ήταν έπαρχος του Βυζαντίου και συμπεριφερόταν σαν ειδωλολάτρης, τόσο εξωτερικά όσο και εσωτερικά· ήταν όμως συμπονετικός και έκανε πολλές αγαθοεργίες.

Όταν επί, βασιλείας Μαξιμιανού ξέσπασε έντονα διαμάχη ανάμεσα στους χριστιανούς και τους ειδωλολάτρες στην Αλε-ξανδρεια, ο αυτοκράτορας απέστειλε έναν έμπιστο άνθρωπό του, τον Μηνά, για να κατασιγάσει την κοινωνική αναταραχή και να εκδιώξει τους χριστιανούς από την πρωτεύουσα της Αιγύπτου. Ο Μηνάς πήγε πράγματι στην Αλεξανδρεια και αποκατέστησε την ειρήνη. Όμως εκεί του δόθηκε η ευκαιρία να ομολογήσει ότι ήταν χριστιανός. Τότε μετέστρεψε πολλούς ειδωλολάτρες στην αληθινή Πίστη, με την ευφράδεια και την καλλιφωνία του (σ.τ.μ. εξ ου και η προσωνυμία του «καλλι-κέλαδος»), αλλά και χάρις στα πολλά θαύματά του. Πληροφορήθηκε ο αυτοκράτορας αυτά τα γεγονότα και απέστειλε τον Ερμογένη, για να τιμωρήσει τον Μηνά και να καταπνίξει τη διάδοση του Ευαγγελίου στην Αλεξανδρεια.

Ο Ερμογένης έσυρε τον Μηνά σε ανάκριση. Του έκοψαν τη γλώσσα, του έγδαραν τα πόδια, του έβγαλαν τα μάτια και ύστερα τον πέταξαν στη φυλακή. Εκεί όμως παρουσιάστηκε ο ίδιος ο Χριστός στον άγιο μάρτυρά Του Μηνά, τον παρηγόρησε

και θεράπευσε όλες τις πληγές του.

Όταν ο Ερμογένης αντίκρισε τον Μηνά τελείως θερα-πευμένο, πίστεψε, ομολόγησε και βαπτίστηκε. Έγινε ο ίδιος κήρυκας του υπέροχου λόγου του Ευαγγελίου του Χριστού και μάλιστα, καθ' υπόδειξιν του αγίου Μηνά, χειροτονήθηκε Επίσκοπος Αλεξανδρείας.

Έξω φρένων ο δυσσεβής αυτοκράτορας Μαξιμιανός πήγε αυτοπροσώπως στην Αλεξανδρεία. Υπέβαλε σε φρικτά βασανιστήρια τον Μηνά και τον Ερμογένη, οι οποίοι όμως υπέμειναν καρτεροψύχως, με τη χάρη του Θεού. Τότε ένας γραμματέας και φίλος του αγίου Μηνά, ο Εύγραφος, βλέπο-ντας την ανδρεία αυτών των στρατιωτών του Χριστού και τα οφθαλμοφανή θαύματα του Θεού, εμφανίστηκε στο κριτήριο και ομολόγησε ενώπιον του αυτοκράτορα: «κι εγώ χριστιανός είμαι!». Ο αυτοκράτορας τράβηξε αμέσως σπαθί και αποκεφάλισε τον άγιο Εύγραφο. Μετά ο δυσσεβής άρχοντας διέ-ταξε την άμεση αποτομή των κεφαλών των αγίων μαρτύρων Μηνά και Ερμογένους. Τα τίμια λείψανά τους τα έριξαν στη θάλασσα, αλλά αυτά θαυματουργικά κατέπλευσαν μέχρι την Κωνσταντινούπολη. Ο επίσκοπος, πληροφορηθείς σε όνειρο την παρουσία των λειψάνων, τα βρήκε και τα ενταφίασε μεγαλοπρεπώς με τις δέουσες τιμές.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Ο Πρόλογος της Αχρίδος, Δεκέμβριος, εκδ. Άθως, σ. 95-97)